

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

✉ info@omed.gr 🌐 www.omed.gr

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, 104 34 , Αθήνα ☎ 210 88 14 922

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, 546 26, Θεσσαλονίκη ☎ 2310 517128

Αθήνα 11 Φεβρουαρίου 2025

Αριθμ πρωτ Μ.Δ: 88

Προς:

1. την Ομοσπονδία Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (ΟΧΜΕΕ),
Βούλγαρη 1, ΤΚ 10437 Αθήνα
2. τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών (Σ.Α.Τ.Ε.), Φειδίου 14-
16, ΤΚ 10678 Αθήνα
3. την Πανελλήνια Ένωση Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών
Δημοσίων Έργων(Π.Ε.Δ.Μ.Ε.Δ.Ε.), Ασκληπιού 23, ΤΚ 10680 Αθήνα
4. την Πανελλήνια Ένωση Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων
(Π.Ε.Σ.Ε.Δ.Ε.), Θεμιστοκλέους 4, ΤΚ 10678 Αθήνα
5. τον Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων (Σ.Τ.Ε.Α.Τ.),
Πινδάρου 4, ΤΚ 10671 Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΡΙΜ. ΔΑ 3/2025

«Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων »

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 07Δ/713 ΜΔ/5.12.2024 αίτηση της Ομοσπονδίας Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (ΟΧΜΕΕ) προς τον Ο.ΜΕ.Δ., η Ομοσπονδία ζήτησε την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας για να ρυθμισθούν οι όροι αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων.

Την 13 Δεκεμβρίου 2024, οι υπογράφωντες την παρούσα αναδειχθήκαμε, με

κλήρωση, μέλη και πρόεδρος αντίστοιχα της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας και την 18-12-2024 αναλάβαμε τα καθήκοντά μας.

Για την έκδοση της παρούσας λάβαμε υπόψη τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

1. Με την αριθ. πρωτ. Ο.ΜΕ.Δ 216/8Μ/9-04-2024 Αίτηση Μεσολάβησης της Ομοσπονδίας Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (Ο.Χ.Μ.Ε.Ε.), ζητήθηκε από τον Ο.ΜΕ.Δ. η ανάληψη μεσολαβητικής προσπάθειας για την υπογραφή εθνικής ομοιοεπαγγελματικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που να ρυθμίζει τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων .
2. Μεσολαβητής αναδείχθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 1876/90 όπως ισχύει και τους κανονισμούς του Ο.ΜΕ.Δ., ο Δρ. Μιλτιάδης Σταμπουλής,
3. Αφού πραγματοποιήθηκε η διαδικασία μεσολάβησης, ο μεσολαβητής υπέβαλε την με αρ.πρωτ.502ΜΔ/26.7.2024 Πρόταση Μεσολάβησης.
4. Η πρόταση μεσολάβησης
 - έγινε δεκτή από την εργατική πλευρά, με το με αρ. πρωτ. 509ΜΔ/1.8.2024 έγγραφό της προς τον ΟΜΕΔ
 - δεν έγινε αποδεκτή από την εργοδοτική πλευρά.
5. Με την υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 07Δ/713ΜΔ/5.12.2024.2024 αίτηση, η Ομοσπονδία Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (Ο.Χ.Μ.Ε.Ε.) ζήτησε την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων
6. Την 13/12/2024 αναδειχθήκαμε, με κλήρωση, οι υπογράφωντες την παρούσα ως μέλη της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας για τον χειρισμό της ως άνω διαιτησίας, όπως αυτό αποτυπώνεται στο από 13.12.2024 Πρακτικό Ανάδειξης Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, και αναλάβαμε τα καθήκοντα μας την 18/12/2024. Με το υπ' αριθ. πρωτ. 754/18.12.2024 έγγραφο της προέδρου της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, απεστάλη πρόσκληση στα μέρη της συλλογικής διαφοράς για κοινή συνάντηση αυτών με την Τριμελή Επιτροπή Διαιτησίας την 30.12.2024 και ώρα 13.30 στα κεντρικά γραφεία του

Ο.ΜΕ.Δ. (Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα, 4ος όροφος)

7. Με τα με Α.Π.1732, 374, 40974, 4904/23-12-2024 έγγραφα, οι εκπρόσωποι των τεσσάρων οργανώσεων της εργοδοτικής πλευράς ζήτησαν αναβολή της συνάντησης λόγω κωλύματος στο πρόσωπο τριών εξ αυτών.
 8. Τα μέρη της συλλογικής διαφοράς συμφώνησαν για παράταση της διαδικασίας διαιτησίας μέχρι την 31.1.2025. Έτσι, με την με αρ. Πρωτ. Μ-Δ 784/27.12.2024 πρόσκληση, τα μέρη της συλλογικής διαφοράς κλήθηκαν εκ νέου σε κοινή συνάντηση με την Τριμελή Επιτροπή Διαιτησίας την 13 Ιανουαρίου 2025.
 9. Στη συνάντηση της 13 Ιανουαρίου 2025 παρέστησαν εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Εργατικής και της Εργοδοτικής πλευράς, όπως αυτό αποτυπώνεται στο σχετικό πρακτικό. Κατά την συνάντηση αυτή, που διήρκεσε δύο και μισή ώρες
 - οι εκπρόσωποι της εργατικής πλευράς ανέπτυξαν προφορικά τα υποστηριχθέντα και αναφερθέντα τόσο στα μέχρι τότε υπομνήματα τους στο στάδιο της Μεσολάβησης όσο και στα αναφερθέντα στην αίτηση τους προς τον Ο.ΜΕ.Δ για την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, για θέματα που αφορούν το παραδεκτό της αίτησής τους αλλά και την ουσία της συλλογικής διαφοράς,
 - οι εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς ανέπτυξαν αναλυτικά και προφορικά τα αναγραφόμενα και στο με αριθμό πρωτοκόλλου 21ΜΔ/13.1.2025 υπόμνημά τους, τόσο περί του απαραδέκτου μονομερούς προσφυγής στην Διαιτησία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ.2 Ν 1876/1990 όσο και περί των σημείων που θα μπορούσαν να συμφωνηθούν με συλλογική σύμβαση εργασίας.
- Κατά την κοινή αυτή πρώτη συνάντηση, αποφασίσθηκε ότι η διαδικασία θα συνεχισθεί με χωριστές κατ' ιδίαν, με κάθε μέρος της συλλογικής διαφοράς, συναντήσεις της Επιτροπής Διαιτησίας την 27.1.2025 και η παράταση της διαδικασίας της διαιτησίας έως την 31.1.2025. Σημειώνεται ότι στη συνέχεια η διαδικασία παρατάθηκε με απόφαση όλων των μερών αρχικά για την 7.2.2025 και τελικώς για την 11.2.2025.
- Με τα υπ' αριθμ. πρωτ. 28ΜΔ/15.1.2025 και 29ΜΔ/15.1.2025 έγγραφα του Ο.ΜΕ.Δ., απεστάλησαν προσκλήσεις για κατ' ιδίαν συναντήσεις στα γραφεία

του Ο.ΜΕ.Δ. στις 15:00 και 16:00 και ειδικότερα:

- με τους εκπροσώπους της εργατικής πλευράς, ώρα 16.00 και
- με τους εκπροσώπους των εργοδοτικών οργανώσεων ώρα 15:00.

Στην κατ' ιδίαν συνάντηση με τους εκπροσώπους της εργοδοτικής πλευράς παρέστησαν οι κ.κ. Δημητρακοπούλου Πολυξένη εκπρόσωπος του ΣΑΤΕ, Ζηροπούλου Ευφροσύνη εκπρόσωπος ΠΕΔΜΕΔΕ, Μουντρούϊδης Σπύρος, εκπρόσωπος του ΣΑΤΕ και Σίψας Αθανάσιος, εκπρόσωπος του ΣΤΕΑΤ. Κατά την συνάντηση αυτή, συζητήθηκαν εκ νέου λεπτομερώς πρωτίστως οι νομικές ενστάσεις, σε συνδυασμό όμως και με θέματα ουσίας που αφορούν στη συλλογική διαφορά και στις επιχειρήσεις, θέματα σχετικά με το περιεχόμενο της Διαιτητικής Απόφασης και δηλώθηκε η πρόθεση να προσκομισθούν νέα έγγραφα, υπόμνημα και λοιπά στοιχεία .

Στην κατ' ιδίαν συνάντηση με τους εκπροσώπους της εργατικής πλευράς παρέστησαν οι κ.κ Ηλιόπουλος Νίκος, Πρόεδρος της ΟΧΜΕΕ και Κουβουκλιανός Νίκος, Νομικός Σύμβουλος. Και σε αυτήν την κατ'ιδίαν συνάντηση, συζητήθηκαν εκ νέου ενδελεχώς τα θέματα της συλλογικής διαφοράς. Οι παριστάμενοι εκπρόσωποι της εργατικής πλευράς αντέκρουσαν τη νομική ένσταση της εργοδοτικής πλευράς, σχετικά με τη συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία. Συζητήθηκαν παράλληλα θέματα για την ουσία της συλλογικής διαφοράς, για το περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης που ζητείται να εκδοθεί και τέλος προσκόμισαν στοιχεία για την επικινδυνότητα της εργασίας τους.

Οι εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς υπέβαλαν το με αριθμό πρωτ. 21ΜΔ/13.1.2025 υπόμνημά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Κατόπιν των ανωτέρω και επειδή δεν κατέστη δυνατό τα μέρη να καταλήξουν σε συμφωνία, η Επιτροπή Διαιτησίας, προκειμένου να εκδώσει τη διαιτητική απόφαση, έλαβε υπόψη τα ως άνω αναγραφόμενα καθώς και τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Τον πλήρη φάκελο της μεσολάβησης με όλα τα έγγραφα που περιλαμβάνονται σε αυτόν και ιδίως τα ακόλουθα, που αναγράφονται και στο αιτιολογικό της πρότασης μεσολάβησης:

- Την υπ' αριθμ. πρωτ. 216/8Μ/9-04-2024 Αίτηση Μεσολάβησης της

Ομοσπονδίας Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (Ο.Χ.Μ.Ε.Ε.) που αφορά στην υπογραφή επιχειρησιακής Σ.Σ.Ε για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων.

- Την από 30-01-2023 Εξώδικη Δήλωση Πρόσκληση της Ομοσπονδίας Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (Ο.Χ.Μ.Ε.Ε.) για έναρξη .διαπραγματεύσεων σύναψης εθνικής ομοιοεπαγγελματικής Σ.Σ.Ε. για τους αδειούχους χειριστές και βοηθούς χειριστές μηχανημάτων έργου στις επιχειρήσεις τεχνικών έργων.
- Τα από 24-04-2024, 16-05-2024, 19-06-2024 και 15-07-2024 Πρακτικά Μεσολάβησης των κατ' ιδίαν και κοινών συναντήσεων των δύο μερών, όπου αποτυπώνονται εξελικτικά οι θέσεις τους .
- Την διατυπωμένη άτυπη Πρόταση Μεσολάβησης του Μεσολαβητή στο Πρακτικό Μεσολάβησης για την συνάντηση της 19-06-2024.
- Το με Αριθ. Πρωτ. 347ΜΔ/4.06.2024 Υπόμνημα προς τον Μεσολαβητή των εργοδοτικών οργανώσεων της εργοδοτικής πλευράς της παρούσας υπόθεσης .
- Την από 28.04.2022 υπογραφείσα εθνική ομοιοεπαγγελματική Σ.Σ.Ε. για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών οικοδόμων και συναφών επαγγελμάτων όλης της χώρας.
- Την από 17.09.2010 υπογραφείσα Σ.Σ.Ε. «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των Χειριστών και Βοηθών Χειριστών Εκσκαπτικών Μηχανημάτων Εκτελέσεως Τεχνικών Έργων», καθώς και την Δ.Α. 19/2011 του ΟΜΕΔ «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των υπαλλήλων των χειριστών και βοηθών χειριστών μηχανημάτων εκτελέσεως τεχνικών έργων όλης της χώρας» .
- Το ΠΔ 113/2012 για τον καθορισμό ειδικοτήτων για την επαγγελματική δραστηριότητα του χειρισμού μηχανημάτων τεχνικών έργων, τον καθορισμό κριτηρίων για την κατάταξη των μηχανημάτων σε ειδικότητες και ομάδες, τον καθορισμό επαγγελματικών προσόντων και προϋποθέσεων για την άσκηση της επαγγελματικής αυτής δραστηριότητας από φυσικά πρόσωπα και άλλες ρυθμίσεις.

- Την πρόσφατη (2024) μελέτη του IOBE με τίτλο «Τάσεις, προκλήσεις και προοπτικές ανάπτυξης των Κατασκευών στην Ελλάδα».
- Την πρωτοβουλία του ΣΕΒ «Η Ελλάδα παράγει: Επαγγέλματα με μέλλον» στα οποία συμπεριλαμβάνεται ο Χειριστής μηχανημάτων έργων, γεγονός που αναδεικνύει την ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών στο επάγγελμα με αναγκαιότητα απόκτησης νέων δεξιοτήτων.
- Τα βασικά συμπεράσματα της Ετήσιας Έκθεσης 2024 για την ελληνική οικονομία και την απασχόληση του Ινστιτούτου Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε.
- Τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας με έμφαση στη ραγδαία αύξηση του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) της ΕΛ.ΣΤΑΤ. από τα τέλη του 2021 έως σήμερα (ετήσιος πληθωρισμός με βάση τιμές Σεπτεμβρίου κάθε έτους σύγκρισης 2021:2,2%, 2022:12%, 2023:1,6%).
- Την αναγκαιότητα του συνυπολογισμού της οικονομικής κατάστασης του κλάδου σήμερα, η οποία παρουσιάζει σταδιακή βελτίωση, της συμπίεσης της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων λόγω και του πληθωρισμού, της σημασίας του επαγγέλματος στη γενικότερη λειτουργία των τεχνικών εταιρειών, αλλά και την ανάγκη για εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών που υπάγονται στην παρούσα.
- Το τρέχον θεσμικό πλαίσιο των συλλογικών εργασιακών σχέσεων και ειδικότερα της Μεσολάβησης και Διαιτησίας όπως αυτό διαμορφώθηκε μέχρι σήμερα: α) τον Ν. 1876/1990 όπως ισχύει σήμερα, β) την υπ' αριθμ. 6/28.02.2012 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία στο άρθρο 2 παρ. 4 ορίζει ότι : «Οι κανονιστικοί όροι Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που θα λήξει ή θα καταγγελθεί, εξακολουθούν να ισχύουν επί ένα τρίμηνο από τη λήξη ή την καταγγελία τους. Κανονιστικοί όροι Συλλογικής Σύμβασης που έχει ήδη λήξει ή καταγγελθεί ισχύουν για ένα τρίμηνο από την ισχύ του ν. 4046/2012. Με την πάροδο του τριμήνου και εφόσον εν τω μεταξύ δεν έχει συναφθεί νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, εξακολουθούν να ισχύουν από τους κανονιστικούς αυτούς όρους αποκλειστικώς οι όροι εκείνοι που αφορούν τον βασικό μισθό ή το βασικό ημερομίσθιο και τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικινδύνου εργασίας, εφόσον τα επιδόματα αυτά προβλέπονταν στις

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας που έληξαν ή καταγγέλλθηκαν, ενώ παύει αμέσως να ισχύει κάθε άλλο προβλεπόμενο σε αυτές επίδομα. Η προσαρμογή των συμβάσεων στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου γίνεται χωρίς να απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων. Οι όροι του τρίτου εδαφίου που διατηρούνται, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρις ότου αντικατασταθούν από εκείνους της νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας ή της νέας ή της τροποποιημένης ατομικής σύμβασης, γ) το άρθρο 33 του ν.5053/2023 που ορίζει ότι «Από την 1η.1.2024 αίρεται η αναστολή της ισχύος διατάξεων νόμων, κανονιστικών πράξεων, συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων, οι οποίες προβλέπουν αυξήσεις μισθών ή ημερομισθίων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων περί υπηρεσιακών ωριμάνσεων, με μόνη προϋπόθεση την πάροδο συγκεκριμένου χρόνου εργασίας, όπως το επίδομα πολυετίας, το επίδομα χρόνου εργασίας, το επίδομα τριετίας και το επίδομα πενταετίας, η οποία επιβλήθηκε με το άρθρο 4 της υπ' αρ. 6/28.2.2012 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου», δ) την απόφαση της ΟΛ.ΣΤΕ 2307/2014.-

2. Την υπ' αριθμ. πρωτ. 07Δ/713 ΜΔ/5.12.2024 αίτηση της Ομοσπονδίας Χειριστών Μηχανημάτων Έργου Ελλάδος (ΟΧΜΕΕ) προς τον Ο.ΜΕ.Δ., με την οποία ζήτησε την παροχή υπηρεσιών διαιτησίας, στην οποία αναπτύσσεται αναλυτικά η εξέλιξη της προηγηθείσας Μεσολάβησης, η συνδρομή των προϋποθέσεων μονομερούς προσφυγής στη Διαιτησία, τα αιτήματα της αιτούσας Ομοσπονδίας και τα στοιχεία στα οποία αυτά στηρίζονται.
3. Το με αρ.πρωτ.771 Μ-Δ/23.12.2024 έγγραφο των εκπροσώπων των εργοδοτικών οργανώσεων, με το οποίο ζητήθηκε αναβολή της ορισθείσας την 30.12.2024 συνάντηση της Επιτροπής Διαιτησίας με τα μέρη της συλλογικής διαφοράς.
4. Τα από 23.12.2024 μέχρι 27.1.2024 έγγραφα των μερών της συλλογικής διαφοράς, με τα οποία συμφωνείται η αναβολή της ορισθείσας την 30.12.2024 συνάντηση της Επιτροπής Διαιτησίας με τα μέρη της συλλογικής διαφοράς και η παράταση της διαδικασίας διαιτησίας μέχρι την 31.01.2025.

5. Τις εξουσιοδοτήσεις προς τους εκπροσώπους των οργανώσεων της εργατικής και της εργοδοτικής πλευράς,

6. Το με αρ.πρωτ.21 ΜΔ/13.1.2025 υπόμνημα των τεσσάρων εργοδοτικών οργανώσεων

- της Πανελλήνιας Ένωσης Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων(Π.Ε.Δ.Μ.Ε.Δ.Ε.),

- της Πανελλήνιας Ένωσης Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Σ.Ε.Δ.Ε.),

- του Πανελλήνιου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών (Σ.Α.Τ.Ε.) και

- του Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων (Σ.Τ.Ε.Α.Τ.)

στο οποίο εκτίθενται οι θέσεις και απόψεις της εργοδοτικής πλευράς, υποστηρίζεται ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και προτείνονται οι όροι για τη σύναψη ΣΣΕ καθώς και τα συνημμένα σε αυτό στοιχεία, αλληλογραφία με συναρμόδια υπουργεία, πίνακες και την από 28-4-2022 Εθνική Ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργατοτεχνιτών οικοδόμων και συναφών επαγγελματιών όλης της χώρας.

7. Το από 13.1.2025 πρακτικό διαιτησίας της κοινής συνάντησης της Επιτροπής Διαιτησίας με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς, κατά την οποία

α) οι εκπρόσωποι της εργατικής πλευράς υποστήριξαν τα αιτήματά τους, που αναπτύσσονται στην αίτηση διαιτησίας, και υποστήριξαν ότι δεν είναι νοητό να συνδυάζονται διαφορετικές συλλογικές ρυθμίσεις, με άλλες κατηγορίες εργαζομένων,

β) οι εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς εξέθεσαν ότι δεν μπορούν να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της εργατικής πλευράς δεδομένου ότι i) τα αιτήματα αυτά οδηγούν σε μεγάλη αύξηση του κόστους εργασίας, ii) η εργοδοτική πλευρά επιθυμεί να συνάπτει ρυθμίσεις με τις διάφορες κατηγορίες εργαζομένων, που να βρίσκονται σε αρμονία μεταξύ τους, iii) τα αιτήματα της εργατικής πλευράς, αν γινόντουσαν δεκτά, θα οδηγούσαν σε ΣΣΕ, οι όροι της οποίας δεν θα ήταν σε αρμονία με τους όρους της ΣΣΕ για τους όρους εργασίας και αμοιβής των Οικοδόμων του 2022, που έχει πλέον λήξει και ήδη τα μέρη βρίσκονται σε νέες διαπραγματεύσεις και

ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς που αναγράφουν και στο από 13/1/2025 υπόμνημά τους

γ) συμφωνήθηκε η επόμενη συνάντηση να πραγματοποιηθεί την 27.1.2025 και

δ) η προθεσμία διαιτησίας παρατάθηκε μέχρι την 31.1.2025..

8. Τα λεχθέντα και διαμειφθέντα στην κατ' ιδίαν συνάντηση της 27.1.2025 της Επιτροπής Διαιτησίας με τους εκπροσώπους της εργατικής πλευράς, κ.κ.Ν.Ηλιόπουλο, Πρόεδρο και Ν.74 Κουβουκλιανό, νομικό σύμβουλο της αιτούσας Ομοσπονδίας, κατά την οποία συζητήθηκαν αναλυτικά τα αιτήματα της εργατικής πλευράς, αναζητήθηκαν οι δυνατότητες σύγκλισης των θέσεων των μερών της συλλογικής διαφοράς και συμφωνήθηκε παράταση της προθεσμίας διαιτησίας μέχρι την 7.2.2025, όπως αυτά αποτυπώνονται στο σχετικό πρακτικό διαιτησίας.
9. Τα λεχθέντα και διαμειφθέντα στην κατ' ιδίαν συνάντηση της 27.1.2025 της Επιτροπής Διαιτησίας με τους εκπροσώπους της εργοδοτικής πλευράς κ.κ. Αθ.Σίψα, Π.Δημητρακοπούλου, Ευφ.Ζηροπούλου, Σπ.Μουντρούιδη, κατά την οποία συζητήθηκαν αναλυτικά επί μέρους σημεία της επιδιωκόμενης συλλογικής ρύθμισης, αναζητήθηκαν οι δυνατότητες σύγκλισης των θέσεων των μερών της συλλογικής διαφοράς και συμφωνήθηκε παράταση της προθεσμίας διαιτησίας μέχρι την 7.2.2025, όπως αυτά αποτυπώνονται στο σχετικό πρακτικό διαιτησίας.
10. Την παράταση της προθεσμίας διαιτησίας μέχρι την 11 Φεβρουαρίου 2025, όπως αυτή συμφωνήθηκε με τα 74ΜΔ/6.2.2025 και 75ΜΔ/6.2.2025 έγγραφα.
11. Τις διατάξεις του ΠΔ 113/17.10.2012 για τον «Καθορισμό ειδικοτήτων για την επαγγελματική δραστηριότητα του χειρισμού μηχανημάτων τεχνικών έργων, καθορισμό κριτηρίων για την κατάταξη των μηχανημάτων σε ειδικότητες και ομάδες, καθορισμό επαγγελματικών προσόντων και προϋποθέσεων για την άσκηση της επαγγελματικής αυτής δραστηριότητας από φυσικά πρόσωπα και άλλες ρυθμίσεις», που υπεβλήθη στην Τριμελή Επιτροπή Διαιτησίας,
12. Τη σειρά στοιχείων και δημοσιευμάτων που υπέβαλε η εργατική πλευρά, υποστηρίζοντας τις θέσεις της ότι η εργασία των αδειούχων χειριστών και βοηθών χειριστών που εργάζονται σε μηχανήματα έργου στις επιχειρήσεις

τεχνικών έργων παρουσιάζει υψηλή επικινδυνότητα και επέρχονται πολλά εργατικά ατυχήματα.

13. Τις κείμενες διατάξεις και ιδίως το άρθρο 22 παρ. 2 του Συντάγματος, το ισχύον νομικό πλαίσιο περί της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία (άρθρο 57 του ν.4635/2019 (ΦΕΚ Α' 167/30.10.2019), το οποίο τροποποίησε τη διάταξη του άρθρου 16 ν.1876/1990, όπως ίσχυε μετά τη τροποποίηση του με τη διάταξη του άρθρου 4 ν.4303/2014) και την Π.Υ.Σ. 6/18.2.2012,
14. Όσα διημείφθησαν κατά την κοινή και κατά τις κατ' ιδίαν συναντήσεις της Επιτροπής Διαιτησίας με τους εκπροσώπους των μερών της συλλογικής διαφοράς και τις επί μέρους θέσεις των μερών, όπως διατυπώθηκαν προφορικά και εγγράφως.

Η Επιτροπή Διαιτησίας έλαβε επίσης υπόψη

- Τη γενικότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας και των επιχειρήσεων
- Την αναγκαιότητα συνυπολογισμού της οικονομικής κατάστασης της εργοδοτικής πλευράς και της συμπίεσης της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων και την ανάγκη για την εύρυθμη λειτουργία των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, που υπάγονται στην παρούσα.
- το ύψος του πληθωρισμού, όπως αυτό διαμορφώθηκε κατά το έτος 2022 (9,6 %), κατά έτος 2023 3,5% και κατά το έτος 2024 2,6% (σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ),
- την αναγκαιότητα εύρυθμης λειτουργίας των συλλογικών εργασιακών σχέσεων μεταξύ των μερών της παρούσας συλλογικής διαφοράς, λαμβάνοντας πρόνοια για τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των θέσεων εργασίας, την μη υπέρμετρη αύξηση του κόστους εργασίας αφενός και της ανάγκης διατήρησης έτσι ώστε να μη διακινδυνεύεται η βιωσιμότητα και η ανταγωνιστικότητα των μελών της εργοδοτικής πλευράς αλλά και να διατηρείται και ει δυνατόν βελτιώνεται η αγοραστική δύναμη των εργαζομένων,
- τις αναλυτικές συζητήσεις με τα μέρη για τους επί μέρους όρους, με βάση την πρόταση μεσολάβησης και την προσπάθεια όλων για την επίτευξη

σύναψης σσε. Οι επί μέρους προτάσεις κάθε μέρους δεν έβρισκε δυστυχώς ανταπόκριση στο σύνολο αυτών από την άλλη πλευρά. Επιτυγχάνετο συμφωνία σε κάποια σημεία όμως όχι σε όλα. Τα μέρη μετακινήθηκαν σημαντικά από τις αρχικές τους θέσεις, επέδειξαν διάθεση να υπογραφεί σσε. Όμως τελικά δεν επετεύχθη συμφωνία. Για το λόγο αυτό, τα σημεία στα οποία επιτυγχάνετο συμφωνία δεν αποτυπώνονται στην παρούσα, εφόσον αυτά δεν οδήγησαν στη σύναψη συνολικής συμφωνίας.

Σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία

Η Επιτροπή Διαιτησίας κρίνει, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και ότι η κρινόμενη αίτηση προσφυγής στην Διαιτησία είναι πλήρως και αναλυτικώς αιτιολογημένη, περιλαμβάνουσα όλα τα νόμιμα στοιχεία και προϋποθέσεις για τη νόμιμη άσκηση της, όπως απαιτούνται και ορίζονται κατά το άρθρο 57 του Ν. 4635/2019.

Το άρ. 16 του ν.1876/1990 και δη της παρ. 2 β του ως άνω άρθρου, το προβλέπει: *«2. Είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, ως έσχατο και επικουρικό μέσο επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας, μόνον στις εξής περιπτώσεις: (...) β) εάν η συλλογική διαφορά αφορά στη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας και αποτύχουν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυση της επιβάλλεται από **υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας.** Οριστική αποτυχία των διαπραγματεύσεων θεωρείται ότι υπάρχει, εφόσον σωρευτικώς: (αα) έληξε η κανονιστική ισχύς τυχόν υπάρχουσας συλλογικής σύμβασης εργασίας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 6/2012 και (ββ) έχει εξαντληθεί κάθε άλλο μέσο συνεννόησης και συνδικαλιστικής δράσης, ενώ το μέρος που προσφεύγει μονομερώς στη διαιτησία, συμμετείχε στη διαδικασία μεσολάβησης και αποδέχθηκε την πρόταση μεσολάβησης».*

Εκ της ανωτέρω διατάξεως προκύπτει, ότι προϋποθέσεις για την μονομερή προσφυγή στην Διαιτησία στην περίπτωση του άρ. 16 παρ. 2 β του ν.1876/1990 είναι (α) η επίμαχη συλλογική διαφορά να αφορά σύναψη

συλλογικής συμβάσεως εργασίας (β) να έχουν αποτύχει οριστικά οι διαπραγματεύσεις των μερών (γ) η επίλυση της διαφοράς να επιβάλλεται από *υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας*.

Αναφορικά με την τελευταία αυτή προϋπόθεση, ευλόγως παρατηρείται (**Άρις Καζάκος, Το νέο Δίκαιο των ΣΣΕ και της διαιτησίας Από τις Συλλογικές ρυθμίσεις στην ενίσχυση του ρόλου της ατομικής σύμβαση εργασίας ΕΕΔ 79 (2020) σελ. 47 επ**), ότι η επίλυση κάθε συλλογικής διαφοράς συμφερόντων επιβάλλεται από «*υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένο με την λειτουργία της ελληνικής οικονομίας*», καθώς κατά την θεμελιώδη σκέψη της υπ' αρ. **ΟΛ ΣΤΕ 4555/1996** η επέκταση των κλαδικών ομοιεπαγγελματικών ΣΣΕ με απόφαση του Υπουργού Εργασίας υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, γιατί με την εφαρμογή ομοιόμορφων όρων εργασίας σε συγκεκριμένο κλάδο ή επαγγελματικό τομέα, προστατεύεται η συλλογική ρύθμιση από ανεπιθύμητο ανταγωνισμό μεταξύ εργοδοτών και εργαζόμενων, που δεν δεσμεύονται ευθέως και αμέσως από την ΣΣΕ. Η κρίση αυτή ισχύει *mutatis mutandis* γενικά για κάθε συλλογική ρύθμιση όρων εργασίας με ΣΣΕ ή ΔΑ.

Με ανάλογη αιτιολογία και στο ίδιο πλαίσιο σκέψεων έκρινε και η υπ' αρ. υπ' αρ. **2307/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ**, αναφορικά με την συνταγματικότητα της μονομερούς προσφυγής στην διαιτησία δεχόμενη «*Εξάλλου, ο σκοπός της συνταγματικής αυτής διατάξεως που είναι κυρίως η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης με την αποφυγή διαιώνισης των συλλογικών διαφορών και την επίλυση τους με την εξεύρεση ισορροπημένων κατά το δυνατόν λύσεων δεν εξυπηρετείται αν το ένα μέρος της συλλογικής διαφοράς, αρνούμενο να δεχθεί την διαιτησία, έχει την δυνατότητα να ματαιώσει την επίλυση της σε συλλογικό επίπεδο, με αποτέλεσμα είτε οι σχετικοί όροι εργασίας να ρυθμίζονται μόνο στο επίπεδο των ατομικών συμβάσεων εργασίας στο πλαίσιο των οποίων ο εργοδότης είναι συνήθως το ισχυρότερο μέρος είτε ως προς τους όρους αυτούς να υπάρχει κανονιστικό κενό και να παρατείνεται η σχετική εκκρεμότητα και η διαμάχη μεταξύ των κοινωνικών εταίρων*».

Εξάλλου, ως υπαρκτός λόγος γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένος με την λειτουργία της ελληνικής οικονομίας γίνεται

δεκτός (*Ι. Ληξουριώτη Έναρξη ισχύος νέων περί Διαιτησίας Διατάξεων και όρια παρέμβασης του θεσμού στις συλλογικές εργασιακές σχέσεις ΔΕΝ 76/2020 σελ.290 επ, Μ. Γιαννακούρου, Η συλλογική διαπραγμάτευση και η διαιτησίας στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη Η ερμηνεία του άρθρου 6 παρ. 2 και 3 Ε.Κ.Χ./Α.Ε.Κ.Χ. ΕΕΔ 79 (2020) σελ.1325 επ.*) και ο κίνδυνος, που συνδέεται άμεσα με την πιθανή άσκηση εκ μέρους της εργατικής πλευράς του δικαιώματος της απεργίας ή άλλων συλλογικών μέσων δράσης, είτε αυτές βρίσκονται στο πλαίσιο του νόμου είτε ασκούνται καταχρηστικά είτε και με ποινικώς παραβατικές μεθόδους (πχ καταλήψεις, παρακώλυση συγκοινωνιών κλπ).

Σε κάθε περίπτωση, το δημόσιο συμφέρον, γενικό ή ειδικό, αναφέρεται στα άμεσα συμφέροντα του συνόλου ή τμήματος των μελών της οργανωμένης σε Κράτος κοινωνίας και διαφοροποιείται από το ιδιωτικό συμφέρον, χωρίς αναγκαστικά να βρίσκεται σε απόλυτη αντιδιαστολή με αυτό. Όπως συμβαίνει με όλες τις λειτουργικές νομικές έννοιες, το περιεχόμενο της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος προσδιορίζεται από την εκάστοτε συγκεκριμένη χρήση της. Είναι ελαστικό και δυναμικό. Αντλεί νομική ισχύ και εξειδικεύεται από το Σύνταγμα και τον νόμο, εξελίσσεται δε ενόψει των εκάστοτε κοινωνικοπολιτικών και οικονομικών συνθηκών (*Κ. Γιαννακόπουλου Το δημόσιο συμφέρον υπό το πρίσμα της οικονομικής κρίσης. Σκέψεις με αφορμή τις αποφάσεις ΣτΕ Β΄ 693/2011, ΣτΕ ΣΤ΄ 1620/2011 και ΣτΕ Α΄ 2094/2011*).

Επισημαίνεται δε ότι το δημόσιο συμφέρον χρησιμοποιείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων ως βάση για την επιβολή θεμιτών περιορισμών στο δικαίωμα για προσφυγή σε εκούσια διαιτησία (*Μ.Γιαννακούρου, Η συλλογική διαπραγμάτευση και η διαιτησίας στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη Η ερμηνεία του άρθρου 6 παρ. 2 και 3 Ε.Κ.Χ./Α.Ε.Κ.Χ. ΕΕΔ 79 (2020) σελ.1325 επ.*).

Στο πλαίσιο αυτό, η υπό κρίση περίπτωση α) αφορά σε σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας β) έχουν αποτύχει οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών. Επισημαίνεται, ότι ακόμα και στο στάδιο της διαιτησίας επιχειρήθηκε η σύγκλιση των απόψεων των μερών με σκοπό την επίλυση της διαφοράς, πλην όμως, τούτο δεν κατέστη εφικτό. Όπως δε συνομολογείται και από τις δύο πλευρές, πριν την προσφυγή στην

Μεσολάβηση έχουν προηγηθεί διαπραγματεύσεις, που απέβησαν άκαρπες, στο πλαίσιο της μεσολάβησης, επιχειρήθηκε εκ νέου η σύγκλιση των απόψεων των μερών, πράγμα, που ομοίως δεν επιτεύχθηκε τελικώς. Με τα δεδομένα αυτά, θα πρέπει να θεωρηθεί, ότι οι διαπραγματεύσεις έχουν οριστικά αποτύχει και δεν καταλείπεται κανένα περιθώριο εξεύρεσης λύσεως μεταξύ των μερών. γ) Αναφορικά με την συνδρομή της επικαλούμενης εκ μέρους της εργατικής πλευράς προϋπόθεσης «η επίλυση της διαφοράς να επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνδεόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας» η Διαιτητική Επιτροπή, παρατηρεί, ότι όπως δηλώθηκε και από την εργοδοτική πλευρά, η διαφορά αφορά μεταξύ άλλων σε εργοληπτικές εταιρίες, οι οποίες αναλαμβάνουν δημόσια έργα, επιτείνοντας την σημασία της επίλυσης της παρούσας συλλογικής διαφοράς και υπογραμμίζοντας την ανάγκη διασφάλισης της εργασιακής ειρήνης.

Στην από Μάρτιο 2024 μελέτη του IOBE για λογαριασμό του ΤΜΕΔΕ «Τάσεις, προκλήσεις και προοπτικές των Κατασκευών στην Ελλάδα» επισημαίνεται «Τα δημόσια τεχνικά έργα αποτελούν ένα σημαντικό τμήμα της αγοράς κατασκευών. Συνεπώς, η αποτελεσματικότητα του συστήματος παραγωγής δημόσιων τεχνικών έργων διαμορφώνει όχι μόνο τις συνθήκες της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον κλάδο των κατασκευών και πιο ειδικά του τμήματος του κλάδου που ασχολείται με την ανάπτυξη των υποδομών— αλλά και την έγκαιρη, οικονομική και ποιοτική κατασκευή υποδομών, η οποία είναι και το τελικό ζητούμενο από την πλευρά του Δημοσίου. Η εγχώρια αγορά κατασκευής δημόσιων έργων τη δεκαετία του 2010 διήλθε μια περίοδο κατά την οποία το πλήθος και ο προϋπολογισμός των δημοπρασιών δημοσίων έργων είχαν περιοριστεί σημαντικά (IOBE, 2021). Σύμφωνα με στοιχεία που έχει συγκεντρώσει ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τεχνικών Εταιριών (ΣΑΤΕ), την τριετία 2018-2020 δημοπρατήθηκαν κατά μέσο όρο 699 έργα ετησίως, με προϋπολογισμό άνω του ενός εκατ. ευρώ (Διάγραμμα 2.44). Ωστόσο, τα επόμενα έτη το πλήθος των δημοπρατήσεων αυξήθηκε σημαντικά και το 2023 ανήλθε στα 1.218 έργα. Παρόμοια είναι και η εικόνα του συνολικού προϋπολογισμού των έργων άνω του ενός εκατ. ευρώ (Διάγραμμα 2.45). Ειδικότερα, ο συνολικός προϋπολογισμός των έργων που δημοπρατήθηκαν ενισχύθηκε σημαντικά τη διετία 2021/2022 και το 2023 ανήλθε σε 6,9 δισ.

ευρώ, επίπεδο υπέρ-διπλάσιο σε σύγκριση με το μέσο επίπεδο της περιόδου 2018-2020 (2,9 δισ. ευρώ). Η τάση αυτή υποδηλώνει ότι τα επόμενα χρόνια αναμένεται αξιοσημείωτη ενίσχυση της κατασκευαστικής δραστηριότητας έργων υποδομών».

Περαιτέρω, στην ίδια ως άνω Μελέτη, ο IOBE αναλύοντας τα χρηματοδοτικά εργαλεία, που έχουν τεθεί στην διάθεση της ελληνικής οικονομίας καταλήγει «Από τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν στα προηγούμενα τμήματα προκύπτει ότι η ανάπτυξη υποδομών και άλλων κατασκευαστικών έργων αποτελεί μια από τις βασικές προτεραιότητες της αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Η ύπαρξη των πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων από την ΕΕ που θα υποστηρίξουν την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, σε συνδυασμό με την τάση ανόδου της ιδιωτικής κατασκευαστικής και οικοδομικής δραστηριότητας συνεπάγεται ότι ο ρόλος και η δυνητική συμβολή των Κατασκευών για την υλοποίηση των απαιτούμενων έργων είναι κρίσιμος και σημαντικός. Για την αξιολόγηση της προοπτικής ανάπτυξης της εγχώριας κατασκευαστικής δραστηριότητας την περίοδο 2023-2026 έγιναν οι υποθέσεις ότι: α) οι πόροι από το ΕΠΑ και το ΕΣΠΑ δεν θα παρέχουν πρόσθετη ώθηση στην κατασκευαστική δραστηριότητα, καθώς παρόμοια προγράμματα εφαρμόστηκαν και τα προηγούμενα χρόνια, β) η τρέχουσα ανοδική τάση που καταγράφεται στην οικοδομική δραστηριότητα (επενδύσεις σε κατοικίες και άλλα κτήρια) θα συνεχιστεί και τα επόμενα έτη, απέχοντας ωστόσο σημαντικά σε σχέση με το επίπεδο της δεκαετίας του 2000 και γ) η ώθηση στην κατασκευαστική δραστηριότητα θα δοθεί στο μεγαλύτερο μέρος της από τους πόρους του ΤΑΑ που εκτιμάται ότι θα κατευθυνθούν σε κατασκευαστικά έργα. Με βάση τις υποθέσεις αυτές εκτιμάται ότι οι επενδύσεις σε Κατασκευές –κυρίως στις υποδομές– θα ενισχύσουν σημαντικά το μερίδιό τους στο ΑΕΠ την περίοδο 2023-2026 (Διάγραμμα 3.7). Ειδικότερα, μεσοπρόθεσμα εκτιμώνται επιπρόσθετες επενδύσεις σε υποδομές και κατοικίες ετησίως ύψους έως 3,0% του ΑΕΠ κατά μέσο όρο (συγκριτικά με το 2022) –με το ποσοστό των επενδύσεων σε κατασκευαστικά έργα να φτάνει μέχρι το 8,6% του ΑΕΠ το 2025 από 4,8% το 2022. Μεσοπρόθεσμα εκτιμάται ότι η αξία παραγωγής των κατασκευαστικών έργων υποδομών και κατοικιών θα υπέρ-διπλασιαστεί σε σύγκριση με το επίπεδο που είχε το 2020 (Διάγραμμα 3.8). Ειδικότερα, με

βάση και τη χρονική κατανομή που έχει θεωρηθεί για τις συνολικές κινητοποιούμενες επενδύσεις του Ταμείου Ανάκαμψης, η ετήσια αξία παραγωγής (κύκλος εργασιών) των Κατασκευών εκτιμάται ότι θα ακολουθήσει ισχυρή ανοδική πορεία την περίοδο 2024-2026, ξεπερνώντας τα 18 δισ. ευρώ το 2025 (από 10,3 δισ. ευρώ το 2022). Εξαιτίας της ισχυρής επίδρασης των επενδύσεων του ΕΣΑΑ, η συνολική ώθηση θα δοθεί σε μεγαλύτερο βαθμό από τις επενδύσεις σε υποδομές και κατασκευαστικά έργα πλην κατοικιών, αλλά και η ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα έχει θεωρηθεί ότι θα ενισχυθεί κατά 56% συγκριτικά με το επίπεδο που καταγράφηκε το 2022».

Οι επενδύσεις του Ταμείου Ανάκαμψης, που κατά προτεραιότητα κατευθύνονται στην Πράσινη Μετάβαση καθώς και το Εθνικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης 2021-2025, στο πλαίσιο του οποίου δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη υποδομών και δικτύων, καθιστούν τον κατασκευαστικό κλάδο, έναν κλάδο, που ανακάμπτει ταχέως από την κρίση και συμμετέχει σε σημαντικό βαθμό, στην συνολική προσπάθεια αναβάθμισης της οικονομίας και μετασχηματισμού της προς πιο βιώσιμες οικονομικά και περιβαλλοντικά κατευθύνσεις. Παράλληλα, ασχέτως της συμμετοχής του κλάδου στο ΑΕΠ, πρέπει να επισημανθεί η σημασία του κατασκευαστικού κλάδου στην αξιοποίηση των επενδύσεων του Ταμείου Ανάκαμψης και στην σημασία αυτών για την οικονομία και την ανάπτυξη.

Την ίδια στιγμή, ένα από τα προβλήματα, που επισημαίνονται από την ίδια ως άνω μελέτη είναι η έλλειψη εργατικού δυναμικού, η οποία αποτελεί έναν σημαντικό ανασταλτικό παράγοντα για την λειτουργία των επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται στον κλάδο των κατασκευών. Όπως επισημαίνεται στην ίδια ως άνω μελέτη « η έλλειψη εργατικού δυναμικού είναι η κύρια πηγή προβληματισμού για τις εγχώριες κατασκευαστικές επιχειρήσεις την τρέχουσα περίοδο, έχοντας σημειώσει μάλιστα κατακόρυφη άνοδο από το 2022 και μετά».

Με το δεδομένο αυτό, η Επιτροπή υιοθετεί την άποψη, ότι η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης με την αποφυγή διαιώνισης των συλλογικών διαφορών και την επίλυση τους με την εξεύρεση ισορροπημένων κατά το δυνατόν λύσεων, η αποφυγή αγωνιστικών μέτρων, όπως αυτό της απεργίας αλλά και η σημασία του κατασκευαστικού κλάδου για την εκτέλεση δημοσίων αλλά και ιδιωτικών έργων, για την διάθεση των πόρων του Ταμείου

Ανάκαμψης και για την υλοποίηση των έργων υποδομών και δικτύων, που έχουν ενταχθεί στο Εθνικό Πλαίσιο Ανάπτυξης 2021-2025 συνιστούν υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας και υπό την έννοια αυτή συντρέχει και αυτή η προϋπόθεση, που επιτρέπει την μονομερή προσφυγή στην διαιτησία. Εξάλλου, όπως επισημάνθηκε και από την μελέτη του IOBE ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του κατασκευαστικού κλάδου είναι η έλλειψη εργατικού δυναμικού. Η ρύθμιση των όρων εργασίας των χειριστών μηχανημάτων έργου, αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα προσέλκυσης νέων εργαζομένων, επιλύοντας με τον τρόπο αυτό, ένα πρόβλημα, που φαίνεται να απασχολεί και τις ίδιες τις επιχειρήσεις του κλάδου.

Κατά συνέπεια, συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Ν. 1876/1990 όπως ισχύει, περί μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και επομένως, η αίτηση προσφυγής στην Διαιτησία κρίνεται ως νόμω βάσιμη και πλήρως αιτιολογημένη, όπως απαιτεί ο νόμος.

Η Επιτροπή Διαιτησίας καλείται πλέον να υποκαταστήσει την ελλείπουσα συμφωνία των μερών επί της εν προκειμένω συλλογικής διαφοράς καθώς και να καλύψει την ανάγκη να ρυθμισθούν οι όροι αμοιβής και εργασίας με διαιτητική απόφαση, αφού έχει εξαντληθεί κάθε προσπάθεια επίτευξης συλλογικής σύμβασης εργασίας με συλλογική διαπραγμάτευση μεταξύ των ως άνω μερών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Επιτροπή κατέληξε **ομόφωνα** στην ακόλουθη απόφαση:

ΑΡΘΡΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Στις διατάξεις της παρούσας Σ.Σ.Ε. υπάγονται οι αδειούχοι χειριστές και οι βοηθοί χειριστές μηχανημάτων έργου όλης της χώρας, που υπάγονται στο ΠΔ 113/2012 και την ΥΑ1032/166/Φ.Γ.9.6.4./2013 και που εργάζονται σε επιχειρήσεις τεχνικών έργων, που είναι μέλη της Πανελλήνιας Ένωσης Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Δ.Μ.Ε.Δ.Ε.), της Πανελλήνιας Ένωσης Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Σ.Ε.Δ.Ε.), του Πανελλήνιου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών (Σ.Α.Τ.Ε.) και του Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών Ανωτέρων Τάξεων (Σ.Τ.Ε.Α.Τ.)

ΑΡΘΡΟ 2

ΒΑΣΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ

Ο βασικός μισθός των αδειούχων χειριστών τεχνικών έργων προσδιορίζεται στο ποσό των χιλίων διακοσίων ευρώ (1.200 ευρώ).

Το βασικό ημερομίσθιο των βοηθών χειριστών τεχνικών έργων προσδιορίζεται στο ποσό των σαράντα τριών ευρώ (43 ευρώ).

ΑΡΘΡΟ 3

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Στους Αδειούχους Χειριστές και τους Βοηθούς Χειριστές χορηγούνται τα εξής επιδόματα, όλα υπολογιζόμενα επί του βασικού μισθού και του βασικού ημερομισθίου της Σ.Σ.Ε.

3.1 Επίδομα προϋπηρεσίας χορηγείται στους Αδειούχους Χειριστές και ανέρχεται σε ποσοστό 5% για κάθε μία τριετία (πραγματικής) υπηρεσίας, σε οποιονδήποτε εργοδότη υπό την ειδικότητα του χειριστή, και μέχρι πέντε (5) τριετίες κατ' ανώτατο όριο.

3.2 Επίδομα γάμου σε ποσοστό 10%.

3.3. Επίδομα τέκνων 5% για κάθε ένα τέκνο και έως τρία (3) τέκνα μέχρι την συμπλήρωση των 18 ετών, εφόσον τα τέκνα είναι άγαμα και δεν εργάζονται και έως την συμπλήρωση των 23 ετών εφόσον αποδεδειγμένα σπουδάζουν .

3.4. Επίδομα πιστοποίησης σε ποσοστό 10% που αναφέρεται στην ανά τριετία πιστοποίηση των επαγγελματικών δεξιοτήτων των Αδειούχων Χειριστών κατά ISO/IEC 17024.

3.5. Επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας σε ποσοστό 10% σε όσους εργαζόμενους απασχολούνται σε υπόγεια τεχνικά έργα (σήραγγες, στοές, κλπ.), σε συνθήκες ύψους άνω των πέντε (5) μέτρων και σε πλωτά μέσα, κατ' αναλογία προς το χρόνο απασχόλησης σε αυτές.

ΑΡΘΡΟ 4

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΚΛΠ. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

4.1 Ο εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας των χειριστών και βοηθών χειριστών ανέρχεται σε 40 ώρες για εργασία πέντε (5) ημερών, δηλαδή για εργασία οκτώ(8) ωρών ημερησίως, όπως η ισχύουσα εργατική νομοθεσία ορίζει. Επί της ημερήσιας απασχόλησης, χορηγείται διάλειμμα δεκαπέντε (15) λεπτών, μετά την τέταρτη ώρα της ημερήσιας απασχόλησης και σε ακριβή χρόνο που καθορίζεται από τις επιχειρησιακές ανάγκες του εργοδότη, χωρίς

προσαύξηση του συνολικού ημερήσιου χρόνου απασχόλησης.

4.2 Χορηγείται άδεια γάμου πέντε(5) ημερών με πλήρεις αποδοχές, οι οποίες δεν συμψηφίζονται με την ετήσια άδεια ανάπαυσης.

4.3. Χορηγείται άδεια δύο (2) εργασίμων ημερών με αποδοχές, σε περίπτωση απόκτησης τέκνου, οι οποίες δεν συμψηφίζονται με την ετήσια άδεια ανάπαυσης.

4.4. Χορηγείται μια φιάλη γάλακτος ημερησίως ή αντ' αυτού ενάμιση (1,5) ευρώ ημερησίως σε όλους τους αδειούχους χειριστές και βοηθούς χειριστές μηχανημάτων έργου.

4.5 Χορηγείται αποζημίωση ενοικίου σε όλους τους αδειούχους χειριστές και βοηθούς χειριστές που θα κληθούν να εργαστούν εκτός των ορίων της Περιφερειακής Ενότητας του τόπου μόνιμης κατοικίας τους, έως το ποσό των 300 ευρώ μηνιαίως και εφόσον προσκομίζεται η σχετική απόδειξη καταβολής.

4.6. Χορηγείται στους αδειούχους χειριστές και βοηθούς χειριστές που υπάγονται στην παρούσα Σ.Σ.Ε., για τις ανάγκες της εργασίας τους ετησίως από τον εργοδότη δύο φόρμες εργασίας, μια χειμερινή και μια καλοκαιρινή.

ΑΡΘΡΟ 5

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Από τις μηνιαίες αποδοχές των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών παρακρατούνται οι συνδικαλιστικές εισφορές τους υπέρ των συνδικαλιστικών οργανώσεων στις οποίες ανήκουν .

ΑΡΘΡΟ 6

ΑΡΧΗ ΕΥΝΟΪΚΟΤΕΡΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Ευνοϊκότεροι όροι και συνθήκες εργασίας, ρυθμίσεις, μισθολογικές και πάσης φύσεως θεσμικές ή λοιπές παροχές που έχουν θεσπιστεί με διατάξεις νόμων, με Ε.Γ.Σ.Σ.Ε, με ατομικές συμβάσεις καθώς και με διατάξεις Κανονισμού Εργασίας δεν θίγονται από τις διατάξεις της παρούσας και εξακολουθούν να ισχύουν.

ΑΡΘΡΟ 7

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει την 10 Απριλίου 2024 (επομένη της υποβολής αίτησης μεσολάβησης) και λήγει την 9 Απριλίου 2025.

Ημερομηνία Κατάθεσης στον Ο.ΜΕ.Δ.: 11.2.2025

Η ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

4/3/2025

ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΜΑΡΙΑ-ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΤΣΙΠΡΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΙΑΔΗΣ

